

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 9.

WE CZWARTEK DNIA 4. LUTEGO 1796.

List Galicyanina do Redaktorów Gazety Krakowskiej.

..... Zaczynam czytać z gustem Gazetę Krakowską. — Obfitsza jest i świeższa niż Warszawską a przeto lepsza. Tak bowiem każda gazeta, iak ryba, dotąd dobra, pokł świeża, nadwietrzała zaś zwykła dzielić los starey kobiety. Stałaby się, iak sądzę, gazeta MWMPanow poczyniejsza a tym samym powszechniejsza, gdyby niewała w sobie wszyskie rozrządzenia i nakazy, ktore od Rządu wychodzą; wykładane wiernie, rzetelnie i gładko. Łatwo by iey to przychodziło, gdyby dogodnie powszechnemu życzeniu był od dworu Rząd celny w Krakowie postanowiony. Dałyby nieba łaskawe gdyby Arcy-Xiażę Karól, głosem ludu przeznaczony na oblubieńca Królowney Francuzkiej, był naywyższym rządzcą w tym mieście i całej nawet Galicyi. — Toćby dopiero było iedynem dla Krakowa uszczęśliwieniem, na którym mu dotąd zbywa. Winszowałbym z serca szczęścia tego, miastu tylu klęskami skołatanemu, ktore ledwie dzieśiątą część ludności dziś posiada, iaką za dawnych czasów niewało. Przez ustanowienie w nim Dykasteryów, zaludniłoby się i zakwitłoby w krótkim czasie. Smutne jego gmachy, ktore starożytności szczątki na sobie niosa; ożyłyby nleiało. Czas przyszedł, w którym to stołeczne miasto, przestało bydz i grzyskiem fortuny w tym ostatnim wieku bytności krolestwa Pols-

skiego. — Byłoc one w tych trzech latach obmiotem pism i uwag politycznych, dla przytrafionych w nim tylu odmian. — Po upadku ustawy dnia 3. Maia, było w ręku Moskwy. Ta ledwie w nim przezimowała na wiosnę Insurrekcyi ustąpiła. Po przegranej Szczekocińskiej nachylona do upadku Insurrekcyja ostabiwszy duzo zapal w poruszonym gminie, przysposobiła napędzony do okopów lud do ucieczki za wisłę, a Kraków opuszczony niemal od mieszkańców, woysku Pruskiemu otworem zostawiła. To ostatnie obiecuiąc sobie drugą w nim przepędzić zimę, na początku roku bieżącego zgodnie ustąpiło woysku Tego Monarchy, któremu się wprzód na dobrowolne poddanie chętnie pisało. Przez to więc szczęśliwe zdarzenie dopięło szczytu wysokich swoich żądań. Jakoż wszyskie rozważaiac okoliczności fizycznie i moralnie, nie mogło bydz to miasto inaczey, iak pod tem iedynie Berłem szczęśliwe. Wszak spływa dla niego wisła z gór drzewo na opał, a obok przylega nieoszacowany skarb natury. Zbliżyli się do siebie na wspólną pomoc pierwsze życia potrzeby. krótko powiem: zbliżyła się sol do chleba a chleb do soli. Co wieksza? Panie w Monarchii Austryackiej Religia katolicka, kwitnie od wieków pod tem Berłem rząd łagodny, światło czyste, obyczaje dobre, słowem: cnota pod nią i sprawiedliwość kwitnie. Nie bez ukontentowania czytałem w Nr. 6. gazety niniejszey *Hexastych* na wniście woyska Cesarzskiego

do miasta. Nie jestem zaiste *Poeta*, nieumiem sądzić o szyku wyrazów, do rzeczy się przywiązuje. Widzę że wyraża krótko i zwięźle epokę, rzecz i o uchej dobrze. Moim atoli zdaniem jest zakrótki, by miał obiać, co jest tej Monarchii duszą, co ją cechuje i wzmacnia. Zabrawszy nieco myśli z chwalonego dopiero *Herastychu*, chciałbym, ile można dostarczyć materji dla piora żywego i mocnego, dla piora ogniem *Poetów* technego, dla wiersz godny uwieńczyć, językiem ludzi uczonych tak znakomita epokę przez następującą *Dekastychon*.

Po ciągłych przez wiek klęskach— Dzień piąty Janusa

Łaskawy promień rzuca na miasto Krakusa.
Przez zawarte s słusnością Monarcha przymierze
Osierocony Krakow pod opiekę bierze.

FRANCISZKA nam WTOREGO, Rzymskiego
Cesarza

Oyca dobroczynnego, wyrok nieha zdarza.
Wcielamy się w królestwo Religji i Cnoty
Na prawowierney ziemi zakwitnie wiek zloty.
Słusznie Austrya Koron w Europie Perła.

Szczęśliwy jest ziemianin pod pieczę Jey Berła.

Bynawnmniey ia nikomu nieśmiem tego *Dekastychon*u na wzor wystawiać, ale mogę tylko powiedzieć: że dowcip przenikliwy tak potrafi z rozrzuczonych tu i ówdzie światła korzystać, i jak pszczoła może z rozmaitych kwiatów miód wyciągać. Na dostarczenie obfitszey coraz materji gieni uszowi, przytaczam tu *Dystychon* godny (ieśli się niemylę) wyrzycia na wierzchnim kamieniu tej bramy, w którą wódz wojska Cesarza FRANCISZKA II. pierwszym stąpił krokiem - jest następujący:

Salve Caesar! abhinc arisque focusque Secunde!

Torris Crace! undis exere Vanda caput.

Wyznam: co czuje. *Dystych* ten mo wi wiele, a więcey jeszcze znaczy. Dziwię w nim myśl piękna i wysoka, choć nieco zaciemna, i odległa. Jest on tego piora iak się domniemywać mogę, zktórego zwykto, miewzy dziesięciomą ztemi, częstokroć wyskoczyć parę dobrych wierszy. Ktokolwiekby mi tu wyrzucił wadę grammatyczną, ieśli iaka jest, rzekłbym

mu, iak w dawnych szkołach mówiono; *solvam tibi solveticismum, sed tu mihi solvas argumentum*. Ktokolwiek by mi rzekł ieszcze że jest śmieszna chceć by Krakus z Ziemi. Wanda z wody głowe podkosili, powiedziałbym mu śmiało że to bierze zbyt materialnie, co autor bierze politycznie, i co jest podług zdania mego cnota wiersza. Rozumie on przez Krakusa i Wandę, iak mi się widzi, nappoznawszych obojczych następcow ich, nie genealogicznych ale narodowych, którzy nieszczesciem zaraszają i burz przywaleni sami przez się już znaczyć przestali. Oprócz tego zginają już Krakus i Wanda, co do pierwiastkowych żywielow uważani, kiedy nasiona rzeczy są trwałe? Bynawnmniey. Nie niegąnie w Naturze. Popioły więc i atomy, lub naydrobniejsze z nich proszki w milionowe potem przerodzone ciała niezginęły, ale czynią czastkę w żyjących, którzy wyrastającymi z ziemi pokarmem swe utrzymują bycie.

Otoż to są materjały, które szczęśliwy iaki gienisz obejmie, przeniknie i przeleie na wiersz poważny, mocny i znaczący, na obelod Hołdu wierności, który ma w krotkim czasie nastąpić. Nietylko bowiem przystoi ale i należy uwielbić Słońce, które już weszło i ma u nas tak świecić. iak w całej swojej Monarchii świecnieie Religją i cnotą. Skoro będzie wiersz taki utworzony, trzymam po gorliwem do zwierzchności przywiązaniu Szlachetnego Magistratu Krakowskiego, że ci Mężowie światli, czując w gruncie serc swoich nieomylnie dla miasta uszczęśliwienie w przyszłości wyznacza nim epokę tak znakomita, która będzie wdzięczna potomność sładko rozmyślać.

Proszę to troskliwie życzenie moje w swą gazetę wtoczyć i myślącemu czytelnikowi udzielić go, zostając z tem poważaniem, które sie winno ludziom pilnie słującym sobie i Powszechności.

F... N.....

Z Wiednia d. 27. Styoznia.

Podług ostatnich urzędowych z Włoch wiadomości, jest na tamtejszym wojennym teatrze wszystko spokojność; od

10 t.m. zacząwszy od Col di Tenda, aż za Ceva tak wielki śnieg upadł, iż nigdzie niemożną przejechać.

Z Bonn dnia 9 Stycznia.

Na d. 2 t.m. przybył tu jenerał Jourdan z całą swoją główną Kwaterą; nasza garnizon wychodzi zato do Kolonii. Wojska republikańskie, które od Hundsriuk przychodzą, stawiają na zimowe leże w Brabancyi & aż do posiadłości Króla Pruskiego, z tey tu strony Renu, które jeszcze są w rękę Francuzów. Huzary, strzelcy, i wszystkie lekkie wojska zostaną się nad Mozela. Pomiędzy świeżo przybyłymi Francuzkimi wojskami, znajduje się wiele, bardzo młodych ludzi. Z Paryża przybyło tu 8 wozów pieniędzy dla wojska. Dywizya jenerała Kleber, stoi garnizonem w Koblentz gdzie 5 t.m. przy ogłoszeniu bebnia obwołano zawieszenie broni.

Z Londynu dnia 15 Stycznia.

Przeznaczynie margrabi del Campo, zostającego tu dotąd w charakterze posła Hiszpańskiego u naszego dworu, na poselstwo do Francyi, dało tu do rozmaitego mniemania powód. Wiadomo jest, iż ten minister od rodziny królewskiej bardzo był lubionym; od rozpoczęcia wojny Francuzkiej, był przeciwko niej; mniemają tedy niektórzy, iż on z natchnienia naszego gabinetu został zmienionym; drudzy dodają, iż dwór Hiszpański nieidzie z nami po przyjacielsku, wysyłając takiego człowieka do Paryża, który tak dobrze zna stan wielkiej Brytanii. Może się wszyscy mylą w swoim rozumieniu; ta odmiana może być zamiarem powszechnego pokoju.

Chociaż nasi ministrowie mają już przez pułkownika Craufurd urzędowe doniesienie o zawartym, zawieszeniu broni pomiędzy Austryackimi i Francuzkimi jenerałami, jeszcze atoli dotąd niewydali żadnego publicznego o tym oznajmienia; nie wiemy, czy to milczenie ma znaczyć przyzwolenie, czy też naganę tego kroku. Niektórzy utrzymują, iż nasz rząd wcale nie miał być o radę pytanem, ponieważ P. Pitt miał dać Wiedeńskiemu posłowi do

rozumienia, żeby się żadney więcej pożyczki niespodziewał, gdyż już bardzo wiele gotowych pieniędzy zagranicę wyszło. Też wieści niemożną dać tak łatwo wiary, ponieważ ten minister sam w parlamencie tę pożyczkę wniósł, żeby miał tak prędko swoje zdanie odmienić.

We wtorek nadeszły tu wiadomości ze śródziemnego morza od admirała Jarvis, iż fregata Flora o 36 armatach pod komendą kapitana Middleton, krążąca po morzu śródziemnym, spotkawszy się z dwiema francuzkimi fregatami, jedna o 44, druga o 32 armatach, i po dwugodzinney bitwie jedne z nich zabrała, a drugą do portu wpuściła. Zabrana fregata nazywała się Jphigenia; należała do eskadry Rycherego,

Dowiadujemy się z Ameryki, iż w izbie reprezentantów, rząd tamtejszy znajduje wielki opór, względem traktatu handlowego z wielką Brytanią; z tym wszystkim podchlebiamy sobie iż ratyfikacya, godnego prezydenta Amerykańskich stanów, tego traktatu, wszystkich umysły pojedna, i doskonałą zgodę pomiędzy wszystkimi stanami zaprowadzi.

We śródeżrana przybył J.K.M. z całą swoją familią z Windsor do pałacu St. James. Po południu o godzinie 1. pojechał Król Jmć z Xciem Wallii, do Carleton pałacu oddać Xźnie Wallii wizytę. Nowo urodzona Xźniczka była Królowi Jmć prezentowana, J.K.M. ją ucałował. Xźna Wallii tak daleko już przyszła do zdrowia, iż wczoraj z tożką stała.

Na audyencyi ranney udworu złożyli wszyscy dworacy i ministrowie zagraniczni powinszowanie urodzenia Xźniczki. Minister, Amerykański P Adams pożegnał się zaraz przy tey okazji, ponieważ wyjeżdża z Anglii.

Rada Londyńska ułożyła adres do Króla Jmć Królowey i Xżąt Wallii, winszując im pomnożenia Królewskiej familii za tym przykładem poydą pewnie i tamże miasta.

Hrabia Artezyi, niemogąc w Anglii jako dłużnik, podług krajowych ustaw mieszkać, obrat sobie mieszkanie w Edin-

bergu; d. 8 t. m. były u niego pokoje otwarte, na których się Xę Bucclough, Lordowie Dalkrit i Gordon i kilku sztabofficerów było przytomnych. Dwa razy w tydzień będą zawsze u niego pokoje otwarte. Starszy syn jego Xę Angouleme znajduje się przy nim.

W Barbados straszliwy Orkan wiele szkody, narobił. Nasze woyska znajdują się w St. Domingo w bardzo złym położeniu St. Nicolas Molle, był już zupełnie od Francuzów otoczony. Z Gibraltaru popłynęło kilka regimentów do St. Domingo. — Jenerał major Trigg jest wice rządcą Gibraltaru przeznaczonym.

Nowy Amerykański poseł P. Pinckney przybył tu z Francyi, a tajny Hanowerski konsyliarz P. Lenthe, który będzie prezydentem Hanowerskiej kancelaryi, z Hanoweru.

Z Zemlina dnia 15 Grudnia.

Listy z Belgradu zapewniaia, iż odjazd Angielskiego posła Pana Liston z Konstantynopolu, tym bardziej tam wszystkich za stanowił, że niemogą dojsć prawdziwey przyczyny jego odjazdu; przy terażniejszych okolicznościach, niespodziewana się żeby to miejsce przez innego tak prędko było zastapione. To zdarzenie tym więcej teraz ściaga wszystkich uwagę, gdy widza, iż Porta co raz to ścisley się łączy z Francją, a Francya znowu, niczego nieopuszcza czymby te związki utrzymać mogła. Przy częstych rozruchach, które się powoli po prowincjach odzywaią, znajduie się Porta w potrzebie związania się z którym Europeyskim mocarstwem. Niedawno, pokazał się i rządcą Syryyski Basza Gezar nieposłusznym; zakazał z całej prowincyi, gdzie się tylko rząd jego rozciąga podług ustanowionej ceny wywozu zboża; to szczęście, że Konstantynopol dobrze w nie opatrzony. Gdy powietrze morowe, nadto długo w tym roku trzyma; nakazano więc po wszystkich Moskach publiczne nabożeństwo, któremu sam Wielki Sultán z pierwszymi urzędnikami, przytomnym bywa. Nadzwyczajna bu-

rza, miała na Archipelagu wielkie szkody poczynić; wiele okrętów z ryżem, kawą i zbożem, do Kostantynopolu przeznaczone porozbiiać.

Z Hagi dnia 16 Stycznia.

Ponieważ Jeneralne stany ustanowiły dzień 18 Lutego na otwarcie konwencyi narodowej, więc naznaczono na d. 26 t. m. zwołanie seymików, na których obiera elekktorów dla wybrania reprezentantów do konwencyi. Wszelkie się kształcia największem pośpiechem około nich; w tym miesiącu jeszcze mają być wybrani reprezentanci i ich zastępcy. Zelandya i Fryzlandya niechca tylko same przystąpić do zwołania konwencyi; ale w tym momencie słyhać iż deputowani tych prowincyy mieli dostać rezolucyą od stanów prowincyalnych, w której pochwalaiac prawda ich niezezwolenie, ale im nakazuią, aby się jeszcze raz, starali nakłonić Jeneralne stany, do odmienienia urzadzienia konwencyi, dla zapobieżenia zerwaniu konfederacyi.

Podług ludności 830,000 dusz, jest prowincya Hollandyi na 55 dystryktów podzieloną; każdy dystrykt odebrał swoje nazwisko od rzeki; sam Amsterdam ma 14 dystryktów. Każdy dystrykt, wysle jednego reprezentanta; więc przypada 55 na Hollandya, ona sama wespół tyle co inne 4 prowincye razem.

Słyhać iż Holtenderskie woyska powroca nazad, które były do armii Francuzkiej nad Ren poszły. — Już wszystkich przyiaciół Sztaudera oddalono, którzy jeszcze w obowiązkach byli.

Z Neapolu d. 10. Grudnia.

Rządcą Perski, bardzo wiele dokuczai Rosfsyi. Jego Armia składa się ze 120,000 ludzi, w ktorey ma bardzo dobra iazdę, opanował już większą część Georgii będącyy pod panowaniem Rosfsyskim. Teraz chce oderwać Dońskich i Wolgawskich kozaków, aby za pomocą ich mógł do Astrachanu w targnąć. Z Porta chce żyć w pokoiu jeżeli się z nim będzie łączyć przeciwko Rosfsyi.

W E C Z W A R T E K D N I A 4. L U T E G O 1796.

Z Paryża d. 11. Stycznia.

Coraz to bardziej zaczynają tu obli-
skimi pokoiu z Austryą i Rzeczpospolitą
mówić. Drudzy twierdzą, iż pokoy z An-
glią ieszcze prędzey doydzie do skutku;
ale niewiedzą pod jakimi kondycyami.

Dyrektoryat wydał 8. t. m. następują-
cą rezolucyą: Rozkazuje się wszystkim dy-
rektorom i właścicielom Paryżkich teatrów
pod osobistą odpowiedzialnością, aby co-
dziennie przed zaczęciem sztuki, lub po-
między aktami, nakazali swoiey orkiestrze
aby tylko same ulubioze republikanckie
piosneczki, iako to: himn Marsylezyków,
ca ira, le chant du part &c grywały. Za-
kazuje się wyraźnie, aby nieważono się
śpiewać zabóyezey piosneczki *ocknienie lu-
du*. Minister ogólney policyi, ma iak nay-
ostrzeyszych środków użyć, przeciwko
tym wszystkim, którzyby na kommedyi,
do przywrocenia tronu, do zagubienia cia-
ła prawodawczego, albo władzy wykona-
wczey, do buntu lub do zamieszana publi-
cznego porządku zachęcali, i takowych lu-
dzi natychmiast kazać aresztować. Jak ta
rezolucyja na teatrze na ulicy faydeau czy-
taną była, wygwizdano tego głośno, któ-
ry ją czytał.

Dyrektoryat pisał do ministra wewnę-
trznego następujący list: Od dawnego cza-
su obywatelu ministrze, zagęścili się mor-
dy; w wielu departamentach krzewi się
wciąż duch buntu. Twoja koresponden-
cya z administracyami, zapewne cię o tym
przekonywa. Dyrektoryat niemoże tego
przed sobą zataić, iż ten nieład pochodzi

z tchorzostwa, albo raczej z nieobywatel-
skiego sposobu myślenia administratorow,
a osobliwie z niewykonania ustawy 3. bru-
mer, którą wszyscy krewni emigrantów
od publicznych urzędow są wyłączeni. Ży-
czeniem iest Dyrektoryatu, aby tym nie-
przyzwoitościom iak nayprzedzey koniec u-
czynić; żąda tedy od ciebie obywatelu,
abyś mu nieodwłocznie o przedsięwziętych
środkach do wykonania spomnioney usta-
wy zdał rapport.

Real donosił w swoim dzienniku, iż
codziennie przez Orleans, bardzo wiele
Szuanów i Wandeyczykow do Paryża
przychodzi. Mają pod protekcyą jedney
znakomitey kobiety, w niektórych domach
swoie schadzki miewać. Także i jenerał
Damican głowa spisku 5. Października,
o którym rozumiano, iż iest u Szuanow,
ma się w Paryżu znaydować.

Niektore tuteysze pisma głoszą, iż tu
pokryiomu dezerterow i innych ludzi wer-
bują; dają każdemu po 5, luidorow na rękę;
przeznaczenie ich ieszcze niewiadome.

Nowy Toskański poseł Neri Corsini,
ktory na miejsce Hrabi Carlettego posłany
stanął tu d. 8. t. m. Wielki Xzę nadał
mu tylko 24. godzin czasu, do przygoto-
wania się w drogę. Czeką na swego se-
kretarza legacyi, który mu listy zaufania
przywiezie, dopiero będzie Dyrektoryato-
wi prezentowanym; tym czasem oddał iuż
wizytę ministrowi związkow zagranicz-
nych. To śpieszne wysłanie nowego po-
sła, dowodzi iak wielki Xzę troskliwy iest
o utrzymanie przyiaźni i neutralności swe-
go kraju z Rzeczpospolitą. Sekretarzem

legacyi iest P. Favi, który iuz tu na początek rewolucyi to miejsce zastepował.

Odzaczęcia przymuszony pożyczki, staniata w niektórych departamentach o pofowę żywność, a luidor spadł na 1400 liw. I tu w Paryżu iuz żywność z taniała.

Dyrektoryat zaczął iuz przedaź narodowych dobr d. 7. t. m. przedaź kompanii bogatych Szwaycarow cały grunt okofo arsenatu leżacy za 25 millio: liw. w gotowych pieniądzech. Spomniona kompania chce tu założyć iakies rekodzia, do których im Sekwana ma bydź bardzo dogodną.

Wice admirał Villaret, który kommanderuje naszą wojenną flotą w Orient, donosi ministrowi wojennemu, iż iak tylko się Angielska flotta, która dla zagęszczony choroby musiała powrocic do Anglii, z pod połwyspku Quiberonu cofnęła, została zaraz komunikacya pomiędzy portami zachodnimi przywroconą. Jze wydał iuz rozkazy aby bogate transporty żywności, które dotad musiały się w Bordeaux, Rochefort &c. zatrzymać, popłynęły do Brest. Anglicy, dodaje na końcu, przymusili, niektórych emigrantów do wylądowania, aby się z Szuanami złączyli; ale że ostatni niewidząc się posiłkowanymi od Angielskiej floty, po rozsypowali się, i nieformują nigdzie całego korpusu.

Nowy minister Policji Merlin de Douay, wydał do śródkowego dozoru Policji adres, w którym go wzywa, aby się z nim względem poprawienia policji łączył. Mamy, mowi, wielkie miasto do przestoczynia; przez odrodzenie Paryża, dokonamy odrodzenia pierwszej na świecie Rzeczypospolitey. Paryż musi bydź publicznego bezpieczenstwa i dobrych obyczaiów wzorem dla departamentów. Rzeczypospolita i isy ogólna policja, o to są przednioty, którym się iedynie poświęciliśmy. Na rozkaz iego zamknięto iuz kilka domów poświęconych grze w Palais royal; z tej przyczyny rzuoiają zlemysłni naywiększe potwarze przeciwko niemu.

Pomimo niektórych zażaleń, idzie przymuszona pożyczka wciąż bardzo do-

brze. Miasto Orleans złożyło iuz swoje całkowitą część. Wczoray przyszyły do Rady pięciušet niektóre zażalenia względem pożyczki; ale Rada pokazała przez prękie przystąpienie do porządku dniowego, iż ta ustawa musi bydź iak naycisley wykonana. Słychać iuz, iż ci którzy niezłożą swojej części, niedostaną ani mieszkalnych bilietów, ani żadnego paszportu, i w potrzebie będą aresztem ukarani.

Cormartin przybył podkonwoiem zoi jazdy do Cherburg, i na wyspie Pelée osadzonym został, gdzie tam poty zostanie, poki niebędzie daley transportowanym.

Słychać iż Charette, który iuz mało co ludzi ma, miał prosic jenerała Gratien o pozwolenie przeyscia ze swoim sztabem do Anglii.

Rozumią iż Jean Bon St. André będzie niedlugu morskim ministrem. Oliadz iego na konsula do Algieru tymczasowo zawieszono. Podał rządowi przewyborny traktat, względem organizacyi marynarstwa.

Towarzystwo Panteonu, ieszcze się wciąż zgromadza; powiadają, iż sławny prezydent wydziału rewolucyjnego w Nantes iest iego sekretarzem.

Wojenny minister Aubert Dubayet, wydał do wszystkich jenerałów i kommissarzy wojskowych adres, w którym między innymi rzeczami przytacza: Przyszedł nakoniec czas, gdzie wszystkie nadużycia ustać muszą. Nadto dlugo dopuszczano się naystraszliwszey rozrzutności; taka plama niepownna więcej chydzić wolnego narodu. Wnet inna organizacya rzeczy nastąpi; wnet otworzą się magazyny, i wiele skarbow natury wydzic na widok publiczny, które chciwość dotad ukrywała. Porządek i gospodarstwo musi wszędzie bydź zaprowadzone; wszystkie niepotrzebne osoby, które przy armiach się znajdują, i przez swoy sposób myślenia więcej szkodzą, iak usługi czynią, będą oddalone. Nakazuje się więc wszystkim osobom wojskowym, aby we wszystkim były Dyrektoryatowi posłuszne, chociażby szło i o ich prywatny in-

teres. Wszelkie uciążliwości obrońców oyczynny, będą z uprzejmością przyymano- wane &c.

Różne gromady Wandy poskładały znowu broń; ale Szuanie zato ciągną wciąż swoje okrucieństwa. w Cruelly za mordó wali iednego kommissarza Dyrektoryatu. Pod Angers ściąga się znaczna siła republikańow przeciwko nim. Poczty z Rennes, Brestu &c. przychodzą bardzo późno, i muszą być eskortą okryte. Ustawa względem przymuszoney pożyczki, nierychło w tamtych stronach będzie wiadoma. Teraz wysyłaia z Rennes morzem poczty. Klub, który się tu w pałacu Noailles zgromadza, składa się z deputowan- nych obydwóch rad; słychać iż mają tam ważniejsze rzeczy w przodku ułożyć, nim na sefsy przyjdą. Louvet, Tallien, Genisieux, Chenier i Lecointre są także członkami tego klubu.

Od początku rewolucyi, wydały wszystkie prawodawcze zgromadzenia 25,479. dekretów.

Jenerał Rey, który teraz pod komendą jenera Hoche, na brzegach Brestu kommanderuje. Jenerał Fregeville, który przedtem przeciwko Hiszpanom służył, a teraz przeciwko Szuanom kommanderuje, i jenerał Moncey, wszyscy trzech byli przedtem benedyktynami.

Liczba więźniów wynosi teraz w Paryżu 2,446.

Luidor warta tu 5475 do 5600 liw: w alygnatach. Bieg do Hamburga 39,000.

Na sefsyi 8. proponowano Radzie pięciuset, aby w zachodnich departamen- tach gdzie dla wojny Szuanow wciąż się rozruchy ciągną, zaprowadzić do uspokoi- enia Szuanow rząd rewolucyyny i osobny sąd kryminalny. Delaunay odezwał się iż w iedney i nierozdzielney Rzeczypospo- lity niemoże bydź dwoiaki rząd. Wyzna- czono iednak do roztrząśnienia tego proie- ktu kommissya.

Na d. 29 Kwietnia z. r. konwencya narodowa deklarowała pod pewnemi wa-

runkami sekwestracją dobr rodzicom emi- grantow, a naywięcej tych, które iuż na- leża do emigrantowych dzieci; lecz na d. 30 Czerwca zawieszono znowu tę ustawę.

Na sefsyi Rady pięciuset d. 9. t. m. zdał Pons imieniem na to wyznaczoney kommissyi rapport. W tej materji pow- stały wielkie spory. Rodzice emigrantow, mowi Pons de Verdun, zasłużyli sprawie- dliwie na karę, oni sami namawiali dzieci do emigracyi, albo przynajmniej im się niesprzeciwiali. Oni powinni nadgrodzić tę szkodę, którą ich dzieci Rzeczypospoli- tej wyrządzily; ja wnoszę więc rezolucją, aby zawieszoną ustawę względem sekwe- stracyi dobr emigranckich rodzicow, kazać do skutku przywieść. Ta ustawa, odzywa się inny członek, jest całkiem konstytuevi przeciwną; niedaży tylko do wzniecenia rozruchow. Jeżeli rodzice do- pomagali swym dzieciom do emigracyi, to każmy ich ukarać; ale niebądźmy nie- sprawiedliwymi względem nich. Jeżeli za- bierzecie oycu emigranta dobra, uczynicie jego dzieci, które nie emigrowały nieszcześli- wymi, i zaszczenie od pokolenia do poka- lenia nienawiść przeciwko rewolucyi. Au- douin: Długo prawodawctwo skakało z ied- ney opinii do drugiey względem emigran- tow; ustawa, która przeznacza, zostawio- ne dobra po emigrantach na własność Rzeczypospolitey, jest zapewne sprawiedliwą, bo któż kazał emigrantom porzucac swoię oyczynę? Nikt przeto niewątpi iż dobra emigrantow należą do Rzeczypospolitey; a czwż Rzeczpospolita powinna czekać na obięcie tych dobr, aż rodzice emigrantow wymrą? Interes Rzeczypospolitey wyma- ga spieszney konfiskaty; przez nią uymie znacznie zrzedł naszym nieprzyacioc- tom, a pomnoży nasze siły do prowadze- nia skuteczniey wojny. Wreszcie zostaje iedna część tych dobr dla rodzicow, a tym sposobem będą kiedyś w staniu zakupić i resztę. Nakoniec Rzeczpospolita niedzieli się w ten czas z rodzicami, kiedy ich ma- łątek nieprzechodzi 20,000 liw. Ządam więc aby przystąpić do głosow na tę rezolu- cją Dumolard: Żaden reprezentant nie- powinien bez popetnienia wystątku, wta-

kiey materyi gdzie idzie o zwalenie zasady związku społecznego milczeć. Jeżeli zwątlęmy przycies politycznego budynku, to iest, prawo własności, zadamy politycznemu ciału niezagoione rany. Wszystkie wyobrażenia sprawiedliwości nikną, jeżeli grabież szczegółników, zostanie przykładem rządu upowaznioną. — Na te słowa powstał straszny hałas. Chenier, Tallien i zo innych członków, domagali się aby Dumolard do porządku dniowego był zwróconym. (Stało się.) Ja nieiستم, mówił daley Dumolard, ani spolnikiem, ani obrońcą emigrantow, iestem tylko obrońcą sprawiedliwości. Powiadają, iż nad drobnemi rzeczami, tycząceni się porządku cywilnego, kiedy idzie o wielki polityczny interes, niepotrzeba się zastanawiać; ale prawa pojedynczych osob, powinny byđz tak świete, iak i całego narodu. Reprezentanci ludu! bądźcie tym czymieście byđz powinni, sprawiedliwoscia samą zwyciężycie wszystkie fakcye; bez niej będziecie ieszcze raz uciśnieni. Chcecie byđz wolnemi, a nieumiecie byđz sprawiedliwemi. Nietykałność własności, iest węgielnym konstytucyney budowy kamieniem; wymyście go, a budowa się obali. Wykonanie spomnioney ustawy, grozi nam na nowo rozruchami; ieszcze to roztropność, ieszcze raz zatchnąć sztandar domowey wojny? Żadam aby ta ustawa została nazad cofnioną. — Wielu ieszcze mówiło za ustawa i przeciw, az nakoniec, po wielu sporach została zniektóreimi odmianami większością głosow utrzymana.

Od Granic Hiszpańskich dnia 4 Stycznia.

Piszą z Madrytu, iż Król Jmé Królowa, Xzę Asturyi, Infant, D. Anton, z swoią żoną i Xzę pokoju (Alkudya) udali się do Badajos w Estramadurze. Podobney podroży, ieszcze od rządu Filipa V. żaden król nie odprawił; w terażniejszych okolicznościach, podaie do różnego domniemania powod. Reszta dworu uda się do Aranjuetz. Zamiarem tey podroży ma byđz:

widzenie się osobiste, z Królową Portugal ską, z Xciem Brazylii i iego żoną. Potym ma się familia królewska do Sewilii udać, i tam któryś miesiąc zabawić. Drudzy dodają, iż tam na grobie S. Ferdynanda, z powodu ostatney choroby Xcia Asturyi ma byđz złożone offiarowane wotum. W Madrycie i około Madrytu, znajduje się zawsze pełno woyska. Aresztowanie wielu znacznych osób, sprawiło tam wielkie nieukontowanie.

Z Hagi d. 20. Stycznia.

Dzień wczorayszy był poświęcony różnym uroczystościom, na obchód rocznicy wniścia Francuzow do Amsterdamu. Wieczor byli nasi reprezentanci z ministrem Francuzkim, na komedyi Francuzkiej. Klub Patryotyczny dał na ulicy Poote, bardzo okazały bal; cała ta ulica była z tey okazji illuminowana. Nawet Francuzki poseł dał tego samego dnia w pałacu Xcia Oranii na 60 osob obiad; członki naszego rządu były na nim.

Przed wczorem odebraliśmy wiadomość iż Francuzkie woyska obiły naszą Kolonią S. Eustachiusza w Zachodnichindyach aby ią przed Anglikami okryć.

Prowincya Hollandyi, kazała publikować, że ponieważ Anglia oddaliła od służby emigrantow Hollenderskich, zachyn mogłoby się ktoremu zachcieć do swojej oyczyny nazad powrócić; ostrzego więc każdego, iż któryby się ważył nazad wrócić, karę śmierci na nich bez żadnego procesu rozciąga. Inne prowineye mają podobne publikacye wydać. Ci, którzy iuż są na gruncie Rzeczypospolitey, mają się zą godzinę ustąpić, inaczey podpadaią tey samey karze.

Z Torunia dnia 16. Stycznia.

Podług wiadomości z Petersburga; uwiiaią się bardzo kurjerowie między Rosyą i Szwecyą; mają byđz wielkiey wagi negocyacie w robocie.